

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.VII.39.044/2020/5.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
Deutschné dr. Kupusz Ildikó
előadó bíró

. Farkas Katalin
bíró

A felperes: .. Megyei Kormányhivatal

A felperes képviselője: jogtanácsos

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Maschefszky Ügyvédi Iroda

A per tárgya: közszolgálati állami jogviszony megszüntetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel érintett határozat:

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.089/2019/22.

Rendelkező rész

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.089/2019/22. számú ítéletét helybenhagyja.

Az alperes köteles 15 napon belül megfizetni a felperes javára 150.000 forint (százötvenezer forint) másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az alperes korábban vadászati felügyelő és vadászati főfelügyelő, 2016. május 1. napjától vadászati és halászati szakügyintéző, kinevezésének módosítását követően - 2018. november 16. napjától - ingatlan nyilvántartási szakügyintéző munkakörben került foglalkoztatásra. A 2018. november 30-áig terjedő táppénzes időszakot követően végzett munkát a kinevezését módosító munkakörben. A korábbi munkaköréhez tartozó eszközök egy részét az alperes a felperes szóbeli felszólítására átadta.

2018. december 15. napján a felperes a ... távcső, ... típusú SIM-kártyás mobiltelefon, ... típusú laptop, hatósági ellenőri igazolvány, a szám alatti épületbe belépéshez szükséges mágneskártya, illetve bejárati ajtó kulcsa, valamint „felperes neve, ... Járási Hivatala” feliratú körbélyegző leadására szólította fel az alperest 2018. december 17-i határidőt megszabva. Az alperes a hatósági ellenőri igazolványt és a körbélyegzőt a megjelölt időpontig átadta, majd jelezte, hogy az át nem adott eszközök leadására az irodájának kiürítése napján kerül sor. 2018. december 19. napján a mágneskártyát, a bejárati ajtó kulcsát, valamint a laptopot a felperesnek leadta, egyúttal jelezte, hogy a távcső elveszett, annak ellenértékét - a felperesi számla kiállítását követően - megfizette.

[2] A felperes az alperes állami szolgálati jogviszonyát az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény (Áttv.) 9. § (2) bekezdése alapján 2018. december 19. napján azonnali hatállyal megszüntette azzal az indokolással, hogy a felperes írásbeli felszólítása ellenére a korábbi munkaköréhez tartozó, a személyi leltárban szereplő, de munkaköréhez nem köthető - köztük nagyobb anyagi értékkel bíró, illetve szenzitív adatok, hivatali titok alá eső információkat is tartalmazó - eszközöket elfogadható indok nélkül nem adta le a megjelölt határidőben, azokat továbbra is birtokában tartotta. Az indokolás részét képezte továbbá, hogy 2018. december 14-én a szám alatti épület udvarából az alperes egy nem saját tulajdonát képező kerékpárt magával vitt. Az alperes - magatartásával összefüggésben - a vezetője bizalmát elvesztette, az általa betöltött munkakör tekintélyét, a munkáltató jó hírnevét, a jó közigazgatásba vetett bizalmát súlyosan rombolta, ezért az állami szolgálati jogviszonya a továbbiakban nem tartható fenn. A cselekmény jellegéből és az előzményekből adódóan az Áttv. 9. § (3) bekezdés a) pontja szerinti védekezési lehetőség biztosítása nem volt indokolt.

[3] Az alperes a felperesi intézkedéssel szemben közszolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben 8.400.000 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni a felperest jogellenes jogviszony megszüntetés címén. Előadta, hogy a felperesi felhívást megelőzően szolgálati fegyverét, a ... típusú mobiltelefont, a felhívás napján a hatósági ellenőri igazolványát és a körbélyegzőjét leadta, a további, birtokában maradt eszközök leadásának időpontjáról ... osztályvezetővel egyeztetett, ekként a mágneskártyát, a bejárati ajtó kulcsát és a laptopot 2018. december 19-én ... részére átadta. A ... távcső ellenértékeként meghatározott 40.000 forint összeget a számla kiállítását követően rendezte. A kerékpárral kapcsolatban azt adta elő, hogy az 2018. június 22. óta a szám alatti épület zárt kerékpártárolójában állt, azért senki nem jelentkezett, ezért 2018. december 14. napján azzal a céllal, hogy a találás helyszíne szerint illetékes jegyzőnek leadja, a fent hivatkozott épület zárt tárolójából magával vitte. Egyéb elfoglaltságára és az ünnepekre tekintettel a kerékpár a jegyző részére 2019. január 3-án került átadásra. Az előadott körülményekre tekintettel az Áttv. 9. § (2) bekezdésében rögzített azonnali hatályú megszüntetés feltételei nem állnak fenn. Sérelmezte, hogy több mint 20 év jogviszony után azonnali hatállyal úgy került jogviszonya megszüntetésre, hogy az Áttv. 9. § (3) bekezdésében rögzített védekezési lehetőséget sem biztosította a felperes a számára. A felperes intézkedése az Áttv. 9. § (2) és (3) bekezdés a) pontját azért sérti, mert a védekezés mellőzése csak kirívóan súlyos kötelezettségszegés esetén lehetséges.

[4] A felperes a közszolgálati panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy az alperesnek nemcsak a munkaköre, hanem a munkavégzésének a helyszíne is megváltozott. A ... ingatlan helyett a ... utcai ingatlanban kellett munkát végeznie, ezért nemcsak a folyamatban levő iratait kellett volna átadnia a munkahelyi vezető részére, hanem a vadászati és halászati szakügyintéző munkakörben a munkavégzést segítő, rendelkezésre álló eszközöket is, amelyet többszöri szóbeli felszólítás ellenére sem tett meg. A szóbeli felszólítások eredménytelen elteltét követően került sor az írásbeli felszólításra. A kerékpár elvitelével kapcsolatban az alperes ellentmondásos nyilatkozatára hivatkozott. Az alperes korábban azt adta elő, hogy saját kerékpárját 2018. júniusában ismeretlen személy elvitte, ekként akarta pótolni azt, majd 2018. december 15-én azzal indokolta a piros kerékpár elvitelét, hogy egy rászoruló személynek kívánta odaadni, majd a 2019. január 3-án készült jegyzőkönyv szerint a kerékpárra, mint talált tárgyra az alperes - amennyiben azért három hónapig

nem jelentkeznek - igényt tartott.

- [5] A benyújtó kötelezte a felperest az alperes javára 11 havi illetményének megfelelő 3.850.000 forint átalánykártérítés és perköltség megfizetésére a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 193. § (5) bekezdés alkalmazásával. A Kttv. 63. § (3) bekezdése és a Kúria Munkaügyi Kollégium 95. számú állásfoglalása (MK. 95. számú állásfoglalás) felhívásával megállapította, hogy az alperes terhére rótt cselekmények nem merítik ki az Áttv. 9. § (2) bekezdésében előírtakat, nem tekinthetők olyan kiemelten súlyos jogsértésnek, amelyek az állami szolgálati jogviszony azonnali hatályú megszüntetését indokolnák. Az alperes elmulasztotta ugyan a számára előírt leadási határidőt, késedelme azonban nem jelentős, a felettesei tudtak arról, hogy a határidő lejártát követő második napon a még nála levő hivatali eszközökkel hiánytalanul elszámolni készül. A kéreppárral kapcsolatos panaszosi szándék tisztázatlansága okán az eltulajdonítás szándéka nem igazolható, így a védett jogtárgyak súlyos rombolása nem állhat fenn. A felperes az alperes késedelmével kapcsolatos konkrét munkáltatói érdeksérelmet nem igazolt, a kéreppár elvitele tekintetében sem tett erre vonatkozó nyilatkozatot. Az Áttv. 9. § (3) bekezdés a) pontja szerinti védekezési lehetőség megtagadása alaptalan volt, mert semmilyen körülmény nem igazolt olyan súlyú jogsértést, amely a felperes mentesülését alátámasztaná.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes keresetében a benyújtó határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy a kinevezés módosítása miatt megváltozott munkakörben az alperesnek nemcsak a folyamatban levő iratait kellett átadni a munkahelyi vezetője részére, amelyet a 2018. november 15-én munkakör átadás-átvételtől felvett jegyzőkönyv tételesen felsorolt, hanem a vadászati és halászati szakügyintéző munkakörben a munkavégzését segítő, rendelkezésre álló eszközöket is. 2018. december 4-én és 2018. december 10-én ... járási hivatalvezető-helyettes felszólította az alperest, hogy az előző, vadászati hatósági ügyintézői munkaköréhez átvett eszközökkel számoljon el. A felszólítások eredménytelenségét követően került sor 2018. december 15-én az írásbeli felszólításra. A határidő azért került 2018. december 17. napjával meghatározásra, mert az alperes akkor már egy hónapja nem a vadászati és halászati munkakörben végzett munkát, a korábbi munkaköréhez tartozó eszközök az új munkaköréhez nem kapcsolódtak és az eszközöket minden akadály nélkül le tudta volna adni a felperes képviselője számára. Mind az alperes új munkaköréhez nem kapcsolódó eszközök leadásának körülményei, mind a kéreppár elvitelével kapcsolatos ellentmondásos alperesi nyilatkozatok alkalmasak voltak arra, hogy a felperesben az alperes iránti bizalom, valamint a felperesi munkáltató jó hírneve és a közigazgatásba vetett bizalom megrendüljön.
- [7] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. A benyújtó előtti eljárásban foglalt panaszát fenntartva azt azzal egészítette ki, hogy a támadott munkáltatói intézkedések indokai nem bővíthetők, ezért a benyújtó helyesen állapította meg, hogy a terhére rótt cselekmények nem merítik ki az Áttv. 9. § (2) bekezdésében előírtakat és nem tekinthetők olyan kiemelten súlyos jogsértésnek sem, amelyek az állami szolgálati jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését megalapoznák. Kiemelte továbbá, hogy a kéreppárral kapcsolatosan hivatkozott eltulajdonítási szándék sem állja meg a helyét.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A bíróság ítéletében a benyújtó határozatát hatályon kívül helyezte, az alperes közszolgálati panaszát elutasította és kötelezte az alperest a felperes javára 210.000 forint perköltség megfizetésére. Az Áttv. 9. § (3) bekezdés b) pontja folytán alkalmazandó Kttv. 63. § (3) bekezdése, az MK. 95. számú állásfoglalása alkalmazásával megállapította, hogy a felperesi felmentésben

rögzített indokok összefoglaló megjelölése a felperes részéről az indokolás valós, világos és okszerű követelményeinek megfelelt, a felmentési indokkal összefüggésben az Áttv. 9. § (2) bekezdésében rögzített valamennyi tényállási elem megvalósult.

- [9] A benyújtó előtti eljárásban keletkezett iratok, a felek nyilatkozatai, a felperesi feljegyzések, az alperes az eszközök átadásával kapcsolatos, felperesi felszólításra vonatkozó egymásnak ellentmondó nyilatkozatai, a közszolgálati panaszban foglaltak és az alperes 2018. december 10-én ... főosztályvezetővel való beszélgetése alapján megállapította, hogy az alperest a felperes már 2018. december 4-én, majd 2018. december 10-én szóban felszólította az eszközök átadására, így a 20 éven át közigazgatásban dolgozó alperesnek tudnia kellett azt, hogy az új munkakörében a részére kiadott eszközök használatára nincs szükség, ennek ellenére azokat sem a 2018. december 4-ei, sem a 2018. december 10-i szóbeli felhívásra, csak kizárólag az írásbeli felszólítás kézbesítését követő két nap múlva - 2018. december 19-én - szolgáltatva vissza teljes körűen.
- [10] Az alperes a benyújtó eljárása során keletkezett iratok tartalmát nem vitatta, ezért megállapítható, hogy a birtokában levő ... laptop utolsó használatára 2018. december 15-én került sor, amely alapján nem valós az az indok, hogy az alperes a 2018. december 15-ei leadásában akadályoztatott lett volna. Ezt támasztotta alá a felperesi informatikus 2019. február 8. napján készült feljegyzése, amely szerint a gépbe 2018. december 15-én léptek be utoljára, ekként az alperes 2018. december 18-án és december 19-én sem használta már a laptopot. Az alperes mágneskártyájának és bejárat kulcsának a kinevezés-módosítását követő többszöri használata alapján nem fogadható el az a védekezés, hogy azok az irodájában voltak, ezért azok leadásával is indokolatlanul késedelembe esett.
- [11] A kérempár elvitelével kapcsolatban a felek nem vitatták, hogy az alperes azt a 2018. december 14-én a ... épületből elvitte. E körben annak van jelentősége, hogy az alperes 2018. december 14-én semmilyen jogcímen nem tartózkodhatott a felperes ... épületében és onnan semmilyen jogcímen nem vihetett volna el nem saját tulajdonát képező dolgot. A zárt épület kinyitásához az alperes azt a kulcsot használta, amelynek a leadására a felperes már korábban felszólította.
- [12] A Kttv. 9. § (2) bekezdése, 76. § (1) bekezdés d) pontja, a 78. § (1) és (2) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy az alperes kötelezettségszegésével összefüggő „vezetője bizalmát elvesztette” felmentési ok körében bizalomvesztésnek minősül, ha a bizalomvesztés alapját a vezetői iránt szakmai lojalitással kapcsolatos feladatellátás, a vezetője által meghatározott szakmai értékek iránti elkötelezettség vagy a vezetőkkel és a munkatársakkal való alkotó együttműködés hiánya okozza, mert ezeket az okokat a Kttv., mint kötelezettségeket is előírja. A bizalomvesztés erkölcsi, etikai jellegű, a munkavégzésben megnyilvánuló bizalmi elvet juttat kifejezésre. Az alperes által tanúsított együttműködési kötelezettség - a felperesi utasítás megtagadása - olyan súlyos kötelezettségszegésnek minősült, amely az alperesi beosztás tekintélyét rombolta és a vezetője bizalmát oly módon vesztette el, hogy a felperestől az alperes jogviszonyának a további fenntartása nem volt elvárható.
- [13] Az Áttv. 9. § (3) bekezdésének a megsértése azért nem volt megállapítható, mert a felperesi utasítás két hétig történő megtagadása, nem az utasításnak megfelelő állami tisztviselői magatartás tanúsítása, az együttműködési kötelezettség megszegése olyan alapvető magatartási követelmények, amelyek be nem tartása súlyos kötelezettségszegésnek minősül és annak betartása a 20 éve közigazgatásban dolgozó alperestől elvárható volt.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [14] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását és perköltség megfizetésére kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte az Áttv. 9. § (2) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, a Kttv. 19. § (1) és (3) bekezdései, 193. § (5) bekezdése, a

Kp. 78. § (2) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, 88. § (1) bekezdése és 90. §-a megsértésére hivatkozva.

- [15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. A 2018. december 4. napjától 2018. december 19-éig tartó eseménysort megismételve előadta, hogy a felmentés indokai sem önmagukban, sem összességükben nem alkalmasak jogviszonyának azonnali hatállyal történő megszüntetésére. Érvelése szerint az írásbeli felszólítást nem lehet összefoglaló megfogalmazásként értelmezni és a felmentés indokát nem lehet utólag kiterjeszteni. A felmentés indoka világos ugyan, azonban a felperes jelentős érdeksérelmet az alperes késedelmével összefüggésben nem igazolt, ezért az azonnali hatályú felmentés akkor sem lenne okszerű és akkor sem felelne meg az Áttv. 9. § (2) bekezdésében foglalt körülményeknek, ha az alperes megfelelő indok nélkül esett volna késedelembe. Késedelmét előre jelezte, amelyet a felperes nem kifogásolt, ezért az alperes okkal feltételezte, hogy a felperes a késedelem tényét tudomásul vette. Cáfolta, hogy az alperes a Kttv. 78. § (2) bekezdésében rögzített utasítást megtagadta volna, pusztán jelezte, hogy annak a megjelölt határidőt követő két nappal tud eleget tenni. A Kttv. 19. § (1) és (3) bekezdését a felperes azért sértette meg, mert a lényeges megállapodás és jognyilatkozat írásba foglalása csak 2018. december 15-én történt, a határidőt ehhez a felszólításhoz képest kell figyelembe venni. A 2018. december 15-én kelt felszólításhoz képest a 2018. december 17-ei leadási rövid határidőre tekintettel a benyújtó - az alperes nem jelentős késedelmére vonatkozó - megállapítása helytálló.
- [16] Az Áttv. 9. § (3) bekezdés a) pontja szerinti védekezési lehetőség mellőzése a 20 éve közigazgatásban dolgozó alperessel szemben méltánytalan, másrészt annak megvonása csak akkor jogszerű, ha a cselekmény kirívóan súlyos és a tényállás aggálytalan. Ennek a feltételei azonban nem álltak fenn.
- [17] A kerékpár elvitelével kapcsolatban a Kp. 78. § és 85. § sérelmét azért állította, mert a peradatok nem támasztják alá, hogy a kerékpár elvitele annak a hivatali kulcsnak a használatával történt, amelynek a leadására az alperest felszólította, ezért a bíróság a jogvitát a rendelkezésre álló bizonyítékon túlterjeszkedve és a kereseti kérelem korlátait figyelmen kívül hagyva bírálta el. Kifejtette, hogy tartalmában a felmentés indokolása az alperes a jogtalan eltulajdonítási szándékán alapul, azt pedig az alperes okiratokkal igazolta, hogy az a jegyző részére leadásra került, ezért a jogtalan eltulajdonítási szándék nem állja meg a helyét. Az Mfv.II.10.215/2017/5. számú jogeset felhívásával előadta, hogy a felmentés indokainak okszerűségét az eljárás során a felperes - a Kttv. 63. § (3) bekezdésében és a Kp. 79. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére - nem bizonyította. Állította, hogy hivatali munkájával és állami szolgálati jogviszonyából adódó kötelezettségével összefüggésben, munkahelyén kívül sem tanú sított olyan magatartást, amely az általa betöltött munkakör tekintélyét, a munkáltató jó hírnevét vagy a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolta, vagy amely miatt vezetője bizalmát elvesztette volna.
- [18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, mert az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, értékelte a körülményeket és mutatott rá a közszolgálati panasz alaptalanságára. Az MK. 95. felhívásával kiemelte, hogy a jogvita során nemcsak a felmentés indokolásában kifejezetten közölt, hanem olyan további tények és körülmények bizonyításának is helye lehet, amelyek - az indokolás keretein belül maradván - azt kiegészítik és alátámasztják. Elegendő az ok összefoglaló megjelölése is, nem szükséges a felmondási ok részletes leírása. A perben az eszközök határidőn túli leadása, mint eredmény került rögzítésre a felmondásban, azt azonban egy hosszú ok-okozati lánc előzte meg, amelynek az is része volt, hogy az alperes jogosulatlanul lépett be a táppénzes időtartam alatt a volt munkahelyére, továbbá, hogy szóbeli felszólítás ellenére nem adta le az egyébként munkaköréhez már nem szükséges eszközöket. A rövid határidő tűzését a laptopon tárolt kiemelt jelentőségű információk, valamint az alperes irányában megrendült munkáltatói bizalom miatt volt indokolt megszabni. A védekezési lehetőség hiányával kapcsolatban előadta, hogy a 2018. december 4-től december 15-ig terjedő időszakban az alperest

többször felszólította kötelezettségei teljesítésére, írásbeli felszólítás formájában is megsürgette a még nála levő, kiemelt jelentőséggel bíró eszközök leadását. Miután az alperes ezt sem teljesítette, munkáltatója bizalmát teljesen elvesztette, ezért a munkaviszony fenntartása a továbbiakban nem volt elvárható a felperes részéről. Az alperes magatartásával a beosztása tekintélyét azért rombolta, mert nem járt jó példával a tekintetben, hogy a kinevezés-módosítás során miként kell az eszköz átadási kötelezettségének eleget tenni arra is tekintettel, hogy a felperesnél abban az időben több kinevezés módosítás vált szükségessé a munka folyamatosságának biztosítása érdekében.

- [19] Kiemelte a felperes, hogy az alperes olyan kerékpárt vitt el, amely nem az ő tulajdonát képezte és olyan helyről, ami akkor már nem volt a munkahelye, ezért ez a magatartása is alkalmas volt a munkakör tekintélyének rombolására, illetve az állami tisztviselő vezetője bizalmának elvesztésére, amely miatt szintén nem volt elvárható a felperestől az alperes jogviszonyának fenntartása.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A fellebbezés nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [21] A Kúria az elsőfokú ítéletet kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [Kp. 108. § (1) bekezdés].
- [22] Az alperes fellebbezésében anyagi jogszabálysértésként az Áttv. 9. § (2) és (3) bekezdés a) pontja, 3. § (1) bekezdése utaló szabálya folytán a Kttv. 19. § (1) és (3) bekezdése, az Áttv. 9. § (3) bekezdés b) pontja folytán alkalmazandó Kttv. 63. § (3) bekezdése, a Kp. 78. § (2) bekezdése és 85. § (1) bekezdése megsértését állította.
- [23] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen idézte az irányadó jogszabályokat, azok megfelelő alkalmazásával és a bizonyítékok értékelésével helytálló döntést hozott, amellyel a Kúria is egyetértett.
- [24] A Kúria a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza. A felperes az alperes állami szolgálati jogviszonyát nem az alperes kötelezettségszegésére, hanem „a vezetője bizalmát elvesztette” felmentési okra alapítottan szüntette meg. Intézkedésének indokolásában kettő pontban részletezte a felperes terhére értékelt magatartásokat, feltüntetve, hogy azok az alperes állami szolgálati jogviszonyából adódó kötelezettség megsértésével összefüggésben az Áttv. 9. § (2) bekezdésében foglalt bizalomvesztést alapoztak meg. A felmentésben foglalt bizalmi elvben bekövetkezett utalás megfelelt az MK. 95. számú állásfoglalásában foglaltaknak, mert összefoglalóan megjelölte a felmentés okát, amely kellően konkrét volt ahhoz, hogy vizsgálható legyen, hogy az alperes az általa tanúsított magatartás miatt elvesztette-e a felperes bizalmát, valamint, hogy a bizalomvesztés ténylegesen a felmentésben megjelölt okok miatt következett-e be (MK. 95. számú állásfoglalás II. rész).
- [25] A bíróság részletesen vizsgálta a felmentési okok - az alperes korábbi munkaköréhez kapcsolódó eszközök elfogadható indok nélküli le nem adásának és a kerékpár elvitelének - körülményeit. Az MK. 95. számú állásfoglalás III. pontja alapján az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül vonta vizsgálódási körébe a 2018. november közepétől kezdődő események láncolatát és a 2018. december 15-én kelt írásbeli felszólításban foglalt részletes eszközleadást, mert azok a felmentéshez kapcsolódó olyan tényadatok voltak, amelyek az indokolás keretein belül maradvá azokat alátámasztották. Téves ezért az alperes álláspontja, amely szerint a felmentés indokát a felperes utólag kiterjesztette volna, valamint, hogy az alperes felmentésére kötelezettségszegése okán került volna sor.
- [26] A le nem adott egyes eszközökkel és a kerékpár elvitelével kapcsolatos körülményeket a Kp. 78. § (2) bekezdése szerint egyenként és összességében értékelve a bíróság részletesen indokolta döntését és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felmentésben foglalt okok miatt az alperesi magatartás alkalmas volt arra, hogy az felperes bizalma megrendüljön benne. Helyesen állapította meg azt is, hogy a bizalomvesztés olyan erkölcsi, etikai jellegű, munkavégzésben megnyilvánuló

bizalmi elvet juttat kifejezésre, amely az érintettek közötti szubjektív érzésen túli körülmény kell, hogy legyen, amely kellő magyarázatát adja annak, hogy felmentés miért elkerülhetetlen (Mfv. I. 10.462/2018/4.). A perbeli esetben a bíróság magyarázatát adta annak is, hogy a 20 éve közigazgatásban munkát végző alperestől az eszközök leadásának elmulasztása és a zárt udvarból a nem saját tulajdonát képező kerékpár elvitele állami tisztviselőhöz méltatlan és ezek a magatartások okszerűen vezettek a felperes bizalmának elvesztéséhez.

- [27] A fellebbezésben hivatkozott, a 2018. december 15-i írásbeli felszólítással kapcsolatban a Kttv. 19. §-ának és az Áttv. 9. § (3) bekezdés a) pontjának a sérelme azért nem állapítható meg, mert az írásbeli felszólítást az alperes kinevezés-módosítását követő esemény lánc megelőzte, az írásbeli felszólításban megszabott rövid határidő a folyamat utolsó eseménye volt. Az azt megelőző két hetes időtartam alatt az alperesnek lehetősége lett volna az eszközök leadására, azt azonban teljes körűen annak ellenére nem teljesítette, hogy tudomással bírt arról, hogy az informatikai eszközön a felperes számára kiemelt jelentőségű információk vannak, ezért sem az írásbeli felszólításban megszabott határidő, sem a védekezési lehetőség biztosításának hiánya a felperesi intézkedés jogszerűségét nem érinti. Irreleváns, hogy a felperest az eszközök átadásának elmulasztásából adódóan érte-e érdeksérelm, vagy, hogy a kerékpár elvitelével mi volt az alperes szándéka, mert a felperesi felmentés nem ezeken az indokokon alapult. A lezárt tárolóból, nem jogszerűen használt kulcs használatával egy idegen kerékpár elvitelével összefüggő alperesi magatartás - függetlenül az alperes szándékától - a felperes bizalomvesztését önmagában is megalapozza.
- [28] Az alperes által felhívott jogesetek tárgya nem azonos a jelen per tárgyával, ezért az azokban kifejtettek a perbeli jogvitában nem irányadóak.
- [29] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Záró rész

- [30] Az alperes pervesztes lett, ezért a másodfokú bírósági eljárásban költségfelszámítással érvényesített felperesi perköltség megfizetésére - a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről rendelkező 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a és 4. § (1)-(2) bekezdései alapján - a felperesi képviseleti tevékenységgel arányban álló összegben köteles.
- [31] Az alperes a 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1.§-a alapján munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a fellebbezési eljárás illetékét - a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel - az állam viseli.
- [32] Az ítélet elleni további perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [33] A Kúria a fellebbezési kérelmet a Kp. 99. § (3) bekezdés utaló szabálya szerint a Kp. 77. § (1) bekezdés alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. október 7.

Dr. Zanathy János s. k. a tanács elnöke, Deutschné dr. Kupusz Ildikó s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró